

[Ingerlise Koefoed]

ver helt så mange penge pr. indbygger til teatervirksomhed som Århus amt, samt at vi her i København har liggende Det kgl. Teater.

Disse begrundelser er selvfølgelig sande, når man ser dem ord for ord, men når man tænker på, hvad de bruges til i denne sag, er de mere end tvivlsomme. Jeg mener, det er rent formalistiske begrundelser for at afvise et forslag om at hjælpe et teater, som har betydet meget for det samlede danske teater-tilbud i en vanskelig periode, indtil teaterloven er blevet revideret.

Derfor skal jeg altså herfra opfordre til, at man af hensyn til bredden i teatertilbuddet, det eksperimenterende og det anderledes stemmer for ændringsforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den 6. juni 1984 vedtog folketetinget, at vi skulle bevare den lokale afgørelse af, hvilke teatre der hørte med til de enkelte landsdels-scener. For første gang – og det er også kun et år siden, vi vedtog det – foreligger der nu en afgørelse, der udelukker et teater – det er i København – men hvis SF får sin vilje, så skal folketetinget bryde ind i den lokale selvbestemmelsesret, idet man siger, at vi må sørge for, at statsstøtten sættes op, så Fiolteatret ikke lukkes.

Ministeren har i et svar til kulturudvalget peget på, at der netop er nedsat et teaterudvalg, som skal overveje, hvordan vores teaterordning skal være, og at det vil være urimeligt så kort efter, at vi har vedtaget og understreget, at man skal afgøre lokalt, om et teater skal være med i landsdelssceneordningen eller ej, at ændre det, når der om ganske kort tid – formentlig inden to år – kan foreligge oplæg til en ny teaterordning. Det synes jeg tæller meget.

Jeg beklager, at Københavns amt med socialdemokraterne og de konservative i spidsen har bestemt sig for at ville lukke Fiolteatret. Jeg beklager det, fordi Fiolteatret er et af de teatre, der virkelig har været eksperimenterende; til gengæld er Fiolteatret også løbet ind i det problem – en risiko, som et eksperimenterende teater altid løber – at det ikke er lykkedes at få publikum til at komme et bestemt år, nemlig sidste år, hvor belægningsprocenten var et sted mellem 25 og 30.

Så kan Københavns amtsråd naturligvis godt sige: ja men så er det netop det teater, vi skal lukke, men dermed glemmer man, at man har en forpligtelse over for det eksperimenterende teater.

Er der nu ingen mulighed for Fiolteatret for fremtiden? Jo, det er der. Københavns kommune, der har været interesseret i, at dette eksperimenterende Fiolteater får lov til at fortsætte, kunne vedtage, at Fiolteatret skulle være egnsteater. Om Københavns kommune vil gøre det, ved jeg ikke; Københavns kommune er jo ikke i den særlige situation, som Københavns amt er, nemlig at man har en indkomst pr. indbygger, der ligger betydeligt over landsgennemsnittet. Men det kunne man gøre.

Men hvis Fiolteatret ikke bliver godkendt som egnsteater, er der så slet ingen andre muligheder? Jo, det er der stadig væk: Fiolteatret kan derefter søge staten om bevillinger til enkeltproduktioner, og netop i betragtning af, at Fiolteatret har været eksperimenterende, er jeg overbevist om, at teaterrådet vil være lydhør over for en ansøgning fra Fiolteatret.

Ja men kan man da ikke bare klare det ved, at staten giver nogle flere penge – det drejer sig jo kun om 4 mill. kr.? Jo, selvfølgelig kunne man det, men hvordan tror man dette vil blive opfattet i det øvrige land? Under Den storkøbenhavnske Landsdelsscene befinder sig knap en fjerdedel af samtlige indbyggere i Danmark. Det omfatter landets rigeste amt med den største gennemsnitsindkomst pr. indbygger, og dette rigeste amt har nægtet at betale de 900.000 kr., det drejer sig om for amtet. Så vidt jeg forstår, er Københavns og Frederiksberg kommuner parate, men Københavns amt er det ikke. Disse 900.000 kr. skal staten så betale, og hvordan ligger det med statens teaterpenge?

Hvordan fordeler statens teaterpenge sig nu? Ja, medregner vi Det kgl. Teater, hvis placering i København jo ikke kan bortforklares, bruger staten 83 pct. af samtlige udgifter til teatre på storkøbenhavnske teatre beliggende inden for det storkøbenhavnske landsdelssceneområde. Hvis man absolut ikke vil medregne Det kgl. Teater, til trods for at 80 pct. af pladserne efter undersøgelsen optages af københavnere, kan vi se på, hvordan staten så fordeler sine penge til teatrene. Den giver næsten 54 pct. til teatre, der ligger